



## ΑΝΑΛΕΚΤΑ

**Ελληνική έπιστολή του κ. Σλεζίμανν.** Όχι. Σλεζίμανν ούχι σπανίως γράφει είς την ιδιόρρυθμον ἀρχαιόστασαν ἐλληνικήν τὰς ἐπιστολάς, ἀς ἀπευθύνει πρὸς ἐπιφανεῖς ἐν τῇ Δύσει ἐλληνιστὰς. Μία δὲ τούτων είνε καὶ ἡ ἔξης, ἔχουσα τὸ πρόσθετον ἐνδιαφέρον διτὶ ἀναφέρεται ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν πριγκίπισαν Σοφίαν, κατὰ πολὺ δὲ εἰς τὰς συγγράφους Ἐλληνίδας, περὶ τῶν διποίων ἐπανετικώτατα ἀποφαίνεται. «Μόνον διὰ βραχέων δύναμαι ἀποκρίνασθαι πρὸς τὴν ἄρτι κεκομισμένην μοι φιλόφρονα ἐπιστολήν. Σου, καὶ γὰρ μέλλων Ἰλιόνδες ἀποπλεύσασθαι πάνυ ἀσχόλως ἔχω συσκευαχόμενος. Καὶ μὴν τὴν τῆς Γερμανίας βασιλόπαιδα τὴν Σοφίαν πανευδάμονα εἴναι τὸ γοῦμαι ἀτε ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκθεωμένην καὶ μᾶλιστα σεβομένην πρὸς δὲ ἐνοικοῦσαν τὴν τῶν παλαιῶν ἡρώων χώραν καὶ ἐσαεὶ τὸν Δία φαιδρόπολάν ἀτενίζουσαν. Ἀμέλει δὴ τὸ κατ’ ἀρχὰς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς οἰκούς ποθεῖ ἐπανεθοῦσαν δόμους ἐς Γερμανίαν ὁ τῆς Ἐλλάδος πόθος καταλήψεται. Αὐτήν τοῦτο γοῦν πάσι τοῖς Γερμανοῖς δόσους ἐγνώριζον συμβέβηκε. Καὶ περὶ τοῦ γάμου τοῦ νέου... ἔχ’ ἀτρέμας καὶ γάρ οὖν αἱ Ἐλληνίδες εὐηθεῖτε καὶ κηρηστῷ ηθεὶ διαπρέπουσιν δῶρας δὲ κατὰ πάντα πρωτεύουσι· ταῖς δὲ διανοίαις οὐδὲν ὑστεροῦσι τῶν λεπτοτάτων τῆς οἰκουμένης γυναικῶν. Ή μὴν ἡ ἐλληνίς πανταχόσε γῆς τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς συνέπεται, πανταχοῦ δὲ εὐδαιμονεῖ δῆπη ἀν τὸν ἄνδρα εὐδαιμονοῦστα ἴσοι. Πρέστα δὲ τῷ ἀνδρὶ ἐμβάλλειν τῇ γαμετῇ ἐλληνῃ τὸν πόθον τῶν καλῶν τῆς ἐπιστήμης μελετῶν καὶ παρορμῶν αὐτήν ἐπὶ ταύτας. Ἐνί γε τῷ λόγῳ ἡ ἐλληνίς κατὰ τὸν Πλάτωνα· φιλόδωρος εὔμενείας, ἀδωροῦ δυσμενείας, ἕλεως ἀγαθοῖς, θεατὴ σοφοῖς, ἀγαστὴ θεοῖς, ζηλωτὴ ἀμοιροῖς, κτητὴρ εὐμοίροις, ἐπιψελῆς ἀγαθῶν, ἀμελῆς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυθερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτῆρι ἄριστος.» Τῇ σῇ ἐπιθυμίᾳ ἔναντισμένος ἀντεπιστέλλω Σοὶ τῇ Ἐλλαδὸς χρώμενος γλώσσῃ, ὀνειδιστικὸν γάρ ἄν εἴη εἰς τὴν ἐπιστήμην χρῆσθαι ἀλλὰ τινὶ διαλέκτῳ πρὸς τηλικοῦτον καὶ τοσοῦτον ἐλληνιστὸν εἰς Σὺ εὕχῃ εἶναι.»

**Ποίησις καὶ μεθηματικά.** Ό ἐστεμένος «Ἀγγλος ποιητής λόρδος Τέννυστον ἐπὶ τῇ ἀναδηματεύεται ἐνὸς τῶν εὐμορφοτέρων ποιημάτων του τῆς «Οπτασίας», ἔλαβε παρὰ τοῦ διασήμου μαθηματικοῦ Babbage τὴν ἔξης ἐπιστολήν· «Ἐντιμε Κύριε, εἰς τὸ ἄρτι δημοσιεύθεν ποίημά σας «Οπτασία» εύρισκεται τὸ ἔξης δῶρας ἀνακριθέεις. Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀποθνήσκει εἰς ἄνθρωπος καὶ εἰς ἄνθρωπος γεννᾶται.» Οφείλω νὰ σᾶς κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι, ἀν τοῦτο εἴχειν ἀληθῶς δῶρας λέγετε, δὲ ἀνθρώπινος πληθυσμὸς κατ’ ἀριθμὸν θὸν ἔμενε σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος, ἐνῶ εἴνε πατσίγνωστον διτὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ αὐξάνει. Λαμβάνω λοιπὸν τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς συστήσω δῶρας εἰς νέν τὸν ἔκδοσιν τοῦ ἀλλών λαμπροῦ ποιημάτως σας διορθώστε τὴν ἀνακρίβειαν ταύτην. Πρέπει νὰ εἴπητε διτὶ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀποθνήσκει εἰς ἄνθρωπος καὶ γεννᾶται 1 / 10. Ό ἀκριβέστερος ἀρι-

θυὸς είνει 1 167 / 1000, ἀλλ’ εἰς τὴν στιχουργίαν πρέπει νὰ δίδεται μικρὰ ἐλευθερία.»

Ἐν Πομπηΐᾳ ἔγένοντο ἐσχάτως νέαι ἀνασκαφαὶ ἐξῶν προέκυψαν εἰς φῶς διάφορα ἄξια λόγου εύρηματα. Τὸ σπουδαιότερὸν τούτων είνε ἡ εὑρεσις τεσσάρων νέων θυμάτων τῆς καταστροφῆς. Διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου τοῦ Φιορέλλη κατορθώθη νὰ ληφθῶσι καὶ τούτων τὰ ἔκμαγεια, ἀτινα προσετέθησαν εἰς τὸ πλουσιώτατον μουσεῖον τῶν τοιούτων παραδόξων ἀγαλμάτων. Ἡ μέθοδος αὕτη είνε ἡ ἔξης· δηποτε εύρεθησαν ἀνθρώπινα σώματα κατακλυσθέντα ὑπὸ τῆς λάθας, διὰ τῆς ἀποσκληρύνσεως ταύτης ἀρχὴν εἰς τὸν εὐρέων συστατικῶν τοῦ ἀνθρώπινου ὁργανισμοῦ ἀφ’ ἑτέρου, ἐσχηματισθήσαν κοιλοὶ οἱ τύποι τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐντὸς συμπαγοῦς ὅγκου λάθας. Οπου λοιπὸν οἱ ἐργάται ἐννοήσασται κατὰ τὴν σκαφὴν διτὶ τοιοῦτο κοιλωματανταπάσι τὸ ἔργον καὶ φέρουσι πηλοῦ μῆγα, τὸ ὄποιον διὰ τίνος ὀπῆς χύνουσιν εἰς τὸ κοίλωμα, ἀφαιροῦντες δὲ εἰτα τὸ ἐκ λάθας περιβλημα μετὰ προσοχῆς φέρουσιν εἰς φῶς δόμουν καὶ ἀπαράλλακτον τὸ σῶμα τοῦ ἀτυχοῦς εἰς ἥν θέσιν εύρισκετο κατὰ τὴν ὁραν τοῦ ἐξ ἀφεύξας θυνάσου. Εἰς τὴν στάσιν τοῦ σώματος εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς μορφῆς φάνεται ἡ ἀγωνία, δρόμος, ἡ ἀπελπισία, μετὰ τῆς φυσικῆς δυνάμεως ἐκείνης καὶ τῆς ἀλτηθείας, πρὸς τὴν δοτοίαν θὰ ἥτο ἀδύνατον ν’ ἀμιλληθῆ ἡ σμίλη τοῦ δεξιωτέρου γλύπτου.

**Τυχηρὸς ποιητής.** Ό γνωστὸς ῥῶσσος ποιητής Πλαστόσεγιεφ, τοῦ ὄποιον πρὸ τριετίας τὸ ἱωβίλαιον ἐπὶ τῇ 400τῃ ἀμφιετηρίδι τοῦ ποιητικοῦ του σταδίου ἐωτάσθη δημοτελῶς ἐν Πετρουπόλει, ἔγένετο κατ’ αὐτὰς ἐκατομμυριοῦσχος. Μακρύνδις συγγενῆς του ἀποθυνὼν αἴφνης ἀφῆκεν εἰς αὐτὸν ὅχι ὀλιγωρεα τῶν δύο ἐκατομμυριών ρουβλίων εἰς μετρόν, ἀπεράντους ἐκτάσεις γαιῶν, καὶ λαμπρὸν μεγαρον ἐν Πετρουπόλει. Διὰ τῆς κληρονομίας ταύτης ὁ ῥῶσσος ποιητής μεταπίπτει ἀπὸ τῆς ἐσχάτως πενιάς εἰς τὸν πλοῦτον ὃς διὰ μαγειας. Σημειώτεον διτὶ ὁ Πλαστόσεγιεφ ἥτο φίλτατος τοῦ Δοστογιένεσκη καὶ ὄπως ἐκείνος καὶ αὐτὸς εἰχεὶς ἔξορισθη ἀλλοτε εἰς Σινηρίαν ὅπου διέμεινεν ἐνδεκα ὅλα ἔτη.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

**Φιλολογικά.** Τὸ τέως ἐν Δειψίᾳ ἐκδιδούμενον περιοδικὸν σύγγραμμα «Ταμεῖον ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς φιλολογίας» (Magazin für Litteratur des In- und Auslandes) ἤρετο νῦν ἐκδιδόμενον ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Magazin für Litteratur.» Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ πολλὰ ἐν αὐτῷ ἐθημοτεύθησαν ἀρχαὶ ἀφορῶντα εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν καὶ πολλάκις ἐγένετο εύφημος λόγος περὶ τῆς Ἐλλάδος.

**Ἐκπαιδευτικά.** Δι’ ἑράνον 22,000 μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἰδρύθη ἐν Ἀμβέρση μνημεῖον εἰς τὸν Εύαριστον Ἀλλεβέρτ τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ Φρονελιανοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου ἐγένετο πανηγυρικώτατα ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν μαθητῶν τῆς Ἀμβέρσης καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως περὶ τῆς Αμβέρσης καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν δέκα μουσικῶν συλλόγων αὐτῆς.

— Ο ἀμερικανὸς ἔκατομμυριοῦχος Ἱροκεφέλλερ, ὅστις εἶγε πέρι καιροῦ δωρῆσῃ 500,000 δολλάρια εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Σικάγου προσήνεγκε νῦν δευτέραν δωρεὰν ἐξ 1,000,000 δολλαρίων.

**Καλλιτεχνικά.** — Τὸ πρῶτον νῦν νεαρὰ ρώστις φοιτήσασα εἰς τὰς ἀρχιτεκτονικὰς σχολάς τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῶν Παρισίων, ἀπήθυνε πρός τὸ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ρώστικὸν ὑπουργεῖον αἴτησιν δῆπος ἀναγνωρισθῆ ὡς ἀρχιτέκτων. Τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπεφάνθη ἔτι ἐπὶ τούτου.

— Πρό τινων ἡμερῶν ἐγένοντο ἐν Πασισίοις τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ εἰς μνήματος τοῦ ζωγράφου Δελακροᾶ στηθέντος οὐμημέρου ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ Λουξεμβούργου. Τὸ ἔργον ἐφιλοτέχνησεν ὁ γλύπτης Δαλού, κρίνεται δὲ ὡς ἀληθές ἀριστοτέχνημα ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου. Κατὰ τὴν ἑόρτην τῶν ἀποκαλυπτήριων ὁ ἥθοποιος Μουνέ Σουλλὺ ἀπήγγειλε λαμπρὸν ποίημα πρὸς τὸν Δελακροᾶ γραφὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Θεοδώρου Μπαζίλ.

**Μουσική.** — Τὰ δόστα τοῦ μεγάλου Γλούκου μετεκομίσθησαν κατ' αὐτὰς εἰς τὸ κεντρικὸν νεκροταφεῖον τῆς Βιέννης καὶ κατετέθησαν εἰς νέον τάφον. Κατὰ τὴν μετακομίδην ἐν χορδὶς τοῦ Βιενναίου Μελοδράματος ἔψαλε χορωδίαν ἐν τοῦ Ὀρφέως τοῦ ἀριστοτεργάματος αὐτοῦ τοῦ Γλούκου, ὃ δὲ διευθύντης τοῦ Μελοδράματος ἀπήγγειλε λογύδριον.

— Τὸ κλειδοκύμβαλον ἐπὶ τοῦ ὅποιον ἔπαιξεν ὁ Σεβαστιάνος. Βάγη ἀνευρεθέν πρὸ τίνος καὶ ἐπισκευασθὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν κατοχὴν φιλομούσου συλλέκτου μουσικῶν ὄργανων ἐν Λειψίᾳ διατελεῖ δὲ εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ εἶνε καὶ νῦν εὐχρηστόν.

### ΠΑΝΤΟΙΑ

— Οἱ φωμοῦνος ἀκαδημαϊκὸς κ. Ν. Ιονέσκου ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ὅπως ἑορτασθῇ τὸ προσεγές ἔτος ἡ συμπλήρωσις τῆς 600 ἐπετηρίδος τῆς ἀφίξεως τοῦ Ράδου Νέγρου, ἀφ' ὅτου χρονολογεῖται ἡ ἔναρξις τῆς ἡγεμονίας τῶν θιαγενῶν. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἑκείνης ἡ Ρουμανία ἐδιοικεῖτο ὑπὸ ἀρχηγῶν κατ' ἐπαργίας, οἵτινες ἐκεύρερων ἦσαν δεσποτικῶς ἢ δημοκρατικῶς, ὡς λ. χ. ἡ πάλαι δημοκρατία Βουρλατίου καὶ ἡ δημαρχία Ιατίου.

— Εν Νέᾳ Ὅρκη ὑπάρχουσι τὴν σήμερον 1000 ἔκατομμυριοῦχοι, ἐν ὅλῳ δὲ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 5000 ἔκατομμυριοῦχοι.

— Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν λειτουργοῦσι νῦν ἐν Λονδίνῳ 40 φυτοφαγικὰ ἑστιατόρια, ἀτινα παρασκευάζουσι καθ' ἔκαστην 30—40 διάφορα φαγητά. Τὰ τοιαῦτα ἑστιατόρια ὡς γνωστὸν εἶνε εὐθυνότατα μὲ μίαν μόνην δραχμὴν δύναται νὰ χορτασθῇ καὶ διὰ μᾶλλον ἀδόηφάγος. Ἡ φυτοφαγία δὲ ἐν γένει προσδεύει ἐν Αγγλίᾳ αριθμοῦσα εἰκοσι συλλόγους καὶ δύο λέσχας.

— Η κυβέρνησις τῶν ἐν Ἰνδίαις Ολλανδικῶν κτήσεων προκηρύξτει βραχεῖον 25,000 φράγκων διὰ τὸν δυνάμενον νὰ ὑποδείξῃ ἀσφαλές μέσον διὰ τοῦ ὅποιού θὰ διατηρηθῆται στεγνὸν τὸ ἀλας τὸ ἐκεῖθεν εἰς Εὐρώπην ἀποστέλλομένον ἐντὸν μικρῶν δεμάτων.

— Ο ἀριθμὸς τῶν ἐν Βερολίνῳ φορολογουμένων σκύλων ἀνέρχεται εἰς 36,977, τῶν δὲ ἀφορολογήτων εἰς 2924. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων εἶνε 58 σκύλοι διδηγοὶ τυφλῶν ἢ κωφαλάλων.

### ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

**Χάρεν τοῦ σκύλου.** — Ενδές ἀγγλοῦ ταξειδεύοντος ὁ σκύλος ἐπεσεν εἰς τὴν θαλασσαν. Ὁ ἀγγλὸς φωνάζει πρὸς τὸν πλοιάρχον: — Διατάξατε νὰ σταθῇ τὸ ἀτμόπλοιον! Ὁ πλοιάρχος: — Αὐτὸ δὲν ἡμ̄πορων νὰ τὸ κάμω διὰ σκύλους μόνον διὰ τοὺς ἀνθρώπους γίνεται. Ὁ ἀγγλὸς γωρὶς χροντρίζῃ διέπεται εἰς τὴν θάλασσαν: — Διατάξατε λοιπὸν τώρα νὰ σταθῇ! .....

**Λαμπρὸς γαμβρός.** — Μεταξὺ δύο συνταξειδιωτῶν: — Εἰσθε παντρεμένος; — Μάλιστα. — Εὔχετε παιδιά; — Ἐναὶ γιό. — Εἶνε ζωηρός; — Πολύ! — Τρέχει ἐδῶ καὶ ἔκει; — Ογι. — Γυρίζει ἔξω τὴν νύκτα; — "Α μπᾶς κοιμάται εἰς τὰς 8. — Καπνίζει; — Ποτέ! — Πίνει; — Ποτέ! — Παιᾶς χαρτιά; — Ποτέ! — Μὰ αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ γαμβρὸς ποῦ διειρεύομαι γιὰ τὴν κόρη μου. Πόσων ἐτῶν εἶνε; — Δύο!

\*  
— **Τηπομονή.** Δικηγόρος δόστις εἶγε πολὺ πειραχθῆ ὥπος τὰς «Σφῆκας» τοῦ Ἀλφόνου Κάρρου, συναντῷ τὸν συγγραφέα καθ' ὅδον καὶ ἀρχίζει νὰ δηιλῆῃ πρὸς αὐτὸν μετ' αὐθαδείας. Ὁ Κάρρος τὸν διακόπτει: — Πρέπει νὰ σᾶς εἰδοποιήσω, διτὶ ἔχω πολλήν, πολλὴν ὑπομονήν.... ἀλλ' οὐδὲ διὰ πολλήν ώραν.

### ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

— Η λήθη πηγάζει συγνότερον ἐξ ἀχαριτίας ἢ ἐκ γενναιοφροσύνης.

\*  
Δικαιοσύνη εἶνε πολλάκις ἡ καλοαναθραμμένη κόρη τῆς ἐκδικήσεως.

\*  
— Μετριόρχων εἶνε δόστις ἔχει περὶ ἔχυτοῦ τὴν γνώμην ἢν ἔχει καὶ περὶ τῶν ἀλλων.

### ΕΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Πῶς ἡμ̄πορεῖτε νά σηκώσετε ἔνα ποτήριο μὲ ἀνοικτό χέρι; Τὸ πρᾶγμα λεγόμενον φάνεται δύσκολο, καὶ ἀπλούστατον κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν του, ὡς δεικνύει ἡ κάτωθι εἰκόνι.



— Ο δὲ λόγος δι' ὃν συγχρατεῖται τὸ ποτήριον προσκεκόλλημένον εἰς τὴν παλάμην εἶνε διτὶ ἀποτελεῖται ἐντὸς τοῦ κοίλου αὐτοῦ κενὸν ἀρκετὸν ὅπως ἀντιταχθῇ εἰς τὴν βαρύτητα τῆς ύλας.